

MIKE PETERS SHOW

TEKSTI JYRKI VAINIO

Puhelimeni soi Lahdessa. "Haloo? Tuota, tämä on varmaan aika epätavallinen puhelu, mutta täällä on piirtäjä Mike Peters Amerikasta."

Se todella oli epätavallinen puhelu. Olin sattumalta netissä päätenyt sivustolle, jossa eri piirtäjiä pyydettiin nimeämään pilakuvia, jotka olivat jääneet voimakkaasti heidän mieliinsä. Sivustolla Mike Peters kuvasi piirrosta, jossa kaksi virtahepoa kelluu virrassa ja toinen sanoo: "meinaan koko ajan ajatella, että on tiistai".

Peters sanoi, että oli nähnyt piirroksen joskus nuorena ja että lause oli jäänyt elämään hänen perheessään. Hän harmitteli, ettei ollut sittemmin kyennyt löytämään piirrosta uudestaan. Sat-

tö National Cartoonist Society'n kanta-va voimia. Eräs toinen piirtäjä kertoi minulle, että aina kun Peters ilmestyy tapaamiseen, kerääntyvät kaikki muut hänen ympärilleen. Ja Petersillä tuntuu aina olevan aikaa ja mukavia sanoja jokaiselle – hän tuntuu vilpittömästi pitävän ihmisten tapaamisesta.

"Kaikki pitävät Mikesta ja Mike pitää kaikista. Mutta toisaalta, kyllä häntä jossain muussa ammatissa varmaan pidettäisiin aika kummallisena tyyppinä", kertoi Petersiä minulle kommentoinut piirtäjä. Hän halusi myös huomauttaa, että Petersin äärimmäistä ulospäin-suuntautuneisuutta pidetään poikkeuksellisenä myös amerikkalaisten kesken.

"Minä pidän uusien ihmisten tapaamisesta", Peters vahvisti kerran. "Jos en olisi piirtäjä, haluaisin varmaan olla talk show -juontaja". Erikoisen ajatus selittyi sillä, että Miken äiti Charlotte Peters juonsi omaa paikallista viihdeohjelmaansa St. Louisissa 25 vuotta.

"Kun olin lapsi, hänen ohjelmassaan kävivät vieraana kaikki aikakauden tähdet, John Wayne ja Jerry Lewisin ja Alfred Hitchcockin. Karkasin koulusta heitä katsomaan aina kun minulla oli siihen tilaisuus", Peters kertoi.

Mike Petersin oma tie vei piirtäjäksi. Hän on voittanut poliittisilla pilapiirroksillaan Pulitzer-palkinnon ja lisäksi tehnyt vuodesta 1984 strippisarjaa Mother Goose and Grimm, jonka pääosissa ovat hanhimuori ja irvistelevä keltainen koira. Suomessa sitä julkaistiin aikoinaan Ilta-Sanomissa.

"Näin, kuinka vaivalloista äidilleni oli aina laittautua esiintymiskuntoon. Ajattelin, että piirtäjänä voisin ehkä myös viihdyttää ihmisiä, mutta tehdä sen halutessani alushoususillani kotona", Mike pohti.

Mikäpä siinä, voi tähtiä kohdata piirtäjänäkin. "Ai sinun poikasi soittaa bändissä?", Mike jutusteli vierustoverilleen eräessä lounaspöydässä. "Meidän naapurimme Brian on myös rokkari. Hän on siinä bändissä, mikä sen nimi nyt onkaan, AC/DC".

Siis kuinka? AC/DC:n laulaja Brian Johnson on teidän naapuri?!

"Aivan. Kerran kun olimme kylässä hänen luonaan, hän lauloi meille monta laulua pianon ääressä. Hänen tarkoituksensa oli silloin työstää jonkinlaista Kreikan mytologiaan pohjautuvaa musikaalia".

Mike Peters kertoo mielenkiintoisia tarinoita, mutta monia hurjia juttuja kerrotaan myös hänestä itsestään - ja hänen käytännön piloistaan. Tunnetuin niistä liittyy hänen uransa alkuun pilapiirtäjänä. Palveltuaan Vietnamin sodan aikana tiedotusjoukoissa Okinawan saarella, Peters sai toisen tunnetun sotaveteraanipilapiirtäjän, Bill Mauldinin, avulla töitä Dayton Daily News-lehdestä Ohiossa.

Poliittisena pilapiirtäjänä Peters nimitettiin lehden pääkirjoitustoimitukseen, jossa hänen piti osallistua lehden johtavien toimittajien kanssa palaverihin lehden linjanvedoista. Muita huomattavasti nuorempana Peters tunsikin olonsa kokouksissa hyvin orvoksi ja kyseenalaiseksi. Hän päätti lunastaa paikansa järjestämällä kunnan tempauksen. Hän puki päälleen Teräsmies-puvun.

"Teräsmies oli suuri lapsuuden sankarini", Peters kertoo. "Kun olin koulu-poika, teki äitini minulle Teräsmies-puvun. Pidin sitä koulussa muiden vaatteen alla niin usein, että se lopulta kului puhki. Nyt olen aikuisena töissä sanomalehdessä, ihan niin kuin Clark Kent. Joten pyysin vaimoani tekemään minulle uuden Teräsmies-asun".

Peters meni. Teräsmies-puvussa, kolmannen kerroksen kokoushuoneeseen hyvissä ajoin ennen seuraavaa palaveria. Hän avasi ikkunan, kiipesi siitä ulos ja väijyi ikkunalaudalla odottelemassa puolisen tuntia. Vastapäisen talon toimistoissa kaikki kerääntyivät katsemaan. Osa odotti hänen olevan tekemässä itsemurhaa ja yllytti häntä hyppäämään.

Kun pääkirjoitustoimitus oli saapunut kokoukseensa, koputti Peters ikkunaan ja astui sisään.

"Anteeksi että olen myöhässä", hän sanoi ja pudisteli harteitaan, "törmäsin huonoon säähän Clevelandin yllä". ●

Kaikki pitävät Mikesta ja Mike pitää kaikista.

tumalta minä olin nähnyt saman kuvan aivan hiljattain, tehdessäni gradua pilapiirroksista. Kyseessä on englantilaisen Paul Crumin piirros vuodelta 1937.

Koska kuva sattui olemaan minulla käden ulottuvilla, otin siitä kopion ja lähetin sen Petersille. Hän riemastui tästä niin, että tarttui puhelimeen ja soitti minulle Suomeen.

Petersin innokkuus korostui, kun minulle seuraavana vuonna tuli tilaisuus tavata hänet Angoulémessa. Hän on niitä amerikkalaisia, joille kaikki on "wonderful" ja "amazing". Menin juttelemaan hänen kanssaan, ja sain kuunnella hänen yltyvästä puhetulvaansa kaksikymmentä minuuttia, ennen kuin tajusin, että hän ei edes tiennyt, kuka minä olen. Peters oli yhtä ystävällinen ja innokas kaikkia kohtaan. Kun asiayhteyks selvisi, oli vastaanotto vieläkin lämpimämpi.

Amerikan piirtäjäpiireissä Petersin innokkuus on hyvin tunnettua. Se on tehnyt hänestä sikäläisen piirtäjäjärjes-